

పరిష్కారం

రచన:

తిరుమల పెద్దింటి వరదరాజ్.

“ప్రవచన ప్రఖ్యాత నటుడు సిల్వెస్టర్ స్టాలెన్. అతనికి ప్రవచనమంతా లక్షలాది అభిమానులు ఉన్నారు.... చిత్రం—అందులో మూడు వంతులు పైగా ఆడవాళ్ళే!” చెప్పాడు రాకేష్.

“నాకు కావాలింది అది కాదు.” వెంటనే అన్నాడు భరద్వాజ.

“మరి ? !”

“నాకు మంచి కథకి స్లాట్ కావాలి.”

“యితే... ఎన్నాళ్ళకి గురూ కథకి స్లాట్ కావాలని అడిగావు ?”

భరద్వాజ రాసే కథల కోసం పాఠకు లివ్వుడివ్వుడే ముందుకు వస్తున్నారు.

“అగు.... మన కథలో పాఠకులకి ఏదైనా ఒక కొత్త విషయం చెప్పాలి.” అన్నాడు భరద్వాజ.

“అంటే ?” అడిగాడు రాకేష్ అర్థంగా.

“అంటే.... ఉదాహరణకి ‘మల్లాదివెంకటకృష్ణమూర్తి’ గారున్నారనుకో. ఆయన తన కథల్లో గావి, నవల్లో గావి ఏదో ఒక దాన్ని గురించి బాగా వివరిస్తుంటారు.... ‘ఎస్కెరన్’ అనకూడదు.... ‘ఎ క్వి క్రెషన్’ అనాలి. అన్నా కనీసం చెప్తుంటారు... మనంకూడా ఏదైనా....”

“అర్థమయింది గురూ... అలాంటిదైతే నాకథే చెబుతానుండు !” అంటూ భరద్వాజ వైపు చూసాడు రాకేష్.

భరద్వాజ ముఖంలో ఏ భావం కనిపించలేదు రాకేష్ కి. విజావికి భరద్వాజ రాకేష్ మాటలకే ఆశ్చర్య పోలేడు. కారణం—మంచి రచయితగా పేరు తెచ్చుకుంటున్న అతని తగ్గరికి జాలా మంది వచ్చి “నా కథ రాయండి.” అనడం గటమే.

భరద్వాజ రాకేష్ వైపు చూసాడు మామూలుగా. ‘రాకేష్’ కథ చెప్పటం ప్రారంభించాడు.

పెకన్ హెడ్ ముస్తావ్ అలీ, ఆచార్యులుగారు కలసి మెలసి ఉండటం చూసి ఆ ఆఫీసులో అందరూ ఆశ్చర్య పోతుంటారు. ఎందుచేతనంటే సింహాచల దేవస్థానంలో

పని చేసే సీతారామాచార్యులుగారి అన్నగారికి ముస్తావ్ అలీతో ప్లేహం ఏమిటా? అని.

కానీ వారికి తెలీదు. వారిద్దరూ అన్యోన్యంగా ఉండటానికి కారణం—వారిద్దరూ వారి వారి మతధర్మాలు నిర్వర్తించటం చేతే దగ్గరయ్యారని.

పైగా వారిద్దరూ ఆలోచించే దొకటే :

‘ఎవరి మతం - ఎవరి ఆచారం వారిది.... అంతమాత్రం చేత ఎదుటివారి మతాన్ని, ఎదుటివారి ఆచార వ్యవహారాల్ని, సంప్రదాయాల్ని కించపరచ కూడదు.’ అది వారి దృష్ట పథం.... అందుకే వారంత దగ్గరయ్యారు.

అలీకి ఆచార్యులుగారంటే చెప్పలేనంత ఇష్టం. పైగా గౌరవం కూడా.

అలీ, ఆచార్యులుగారు ఆఫీసులో లేనప్పుడు, వారి డస్క్-లో ఉండే గాజుగ్లాస్ కూడా ఎవరినీ ముట్టకో నియ్యదు.

ఆచార్యులుగారు త్రాగే గ్లాసులో మీరు త్రాగటమేమిటని వీళ్ళు ?

ఆ రోజు —

అలీ ఆచార్యులుగారి బెంచీ దగ్గరకొచ్చి, పైల్లో ఖుర్ర పెట్టి ఎదో చదువుకుంటున్న అతన్ని ఉద్దేశించి—

“అచారిగారూ !” అని పిలిచాడు.

ఆచార్యులుగారు ఖుర్ర ఎత్తి చూసి గతుక్కుమన్నాడు. ఎదురుగా సెకన్ హెడ్ ! ఆచార్యులుగారు లేచి నుంచున్నారు.

“కూచోండి.” అంటూ తను కూడా ఎదుటికుర్చీలో కూచున్నాడు అలీ.

“మీరు నాకో సహాయం చేసిపెట్టాలి.” అన్నాడు అలీ కొంత నేపటికి.

ఆచార్యులుగారు ఆ మాటలకి ఆశ్చర్య పోలేడు. ఎందు చేతనంటే, ఆచార్యులుగారు ‘సింహాచలం’లో ఉండటం చేత, ఎవరో పెద్ద ఆఫీసరుస్తున్నాడు - దైవ దర్శనం చేయించండి’ అనో, లేదా ‘మాకో పనసకాయ తెప్పించండి’ అనో, లేదా ‘సంపెంగ పూలు కావాలండి’ అనో అనటానికి ముందు.... ‘నాకు సహాయం చేసిపెట్టాలి’ అని అంటూంటారు.

కానీ అతని అనుమానం తప్పని అతనికి మరో నిమిషం తరువాత తెలిసింది.

“చెప్పండి?” అడిగారు ఆచార్యులు - తప్పకుండా చేస్తాను అన్న ధోరణితో.

“షీకు సాయంత్రం ఏదైనా వసుంధా?” క్రాన్ ఎగ్జామిన్ చేసే లాయర్ లా అడిగాడు అలీ.

“అబ్బే, అలాంటిదేం లేదు...” చెప్పారు ఆచార్యులు గారు.

“అయితే సాయంత్రం మీరు నాతో ఒక చోటుకి రావాలి!” అన్నాడు అలీ.

“ఓ, తప్పకుండా!” అన్నారు ఆచార్యులుగారు “ఎక్కడికి?” అని అడగా అనిపించినా అడగకుండా.

అతన్ని సస్పెన్స్ లో ఉంచటం ఇష్టంలేదన్నట్లు అతనే చెప్పాడు.

“మా అమ్మాయికి పెళ్ళి సంబంధం చూశాను.... ఆవిడతో ఒకసారి మాట్లాడాలి.”

“అంటే?” అడిగారు ఆచార్యులుగారు.

“అబ్బే, మీరేం మాట్లాడనక్కరలేదు.... కేవలం నాకు డైర్యంకోసం” అన్నాడు అలీ.

ఆచార్యులుగారు ‘సరే’ నన్నారు గాని అతని మనసు కారణంకోసం సోదిస్తోంది.

నన్ను రమ్మనటానికి కారణం ఏమై ఉంటుంది? స్కూటరుందనా?

అబ్బే అలాంటిదేంకాదు... స్కూటర్లు ఆ ఆఫీసులో చాలామందికున్నాయ్? సెకన్ హ్యాండ్ కనుక, ఎవర్ని ఎలిచినా పువ్వుల్లో పెట్టి తీసుకోవాలే!!

మరి? కొద్ది క్షణాల్లో అతనికి కారణం బోధపడింది. ఆచార్యులుగారు ఎక్కడికి పోతే ఆ వసయి తీరుతుంది. అది ఆచార్యులుగారి మాట చాతుర్యం.

అంటే కాదు. అలీ సెంటిమెంట్ !!

కలెక్టరాఫీసు డౌన్ లోంచి ఆచార్యులుగారు డ్రైవ్ చేస్తున్న స్కూటర్, వెనుక కూచున్న అలీ చెప్పిన డైరెక్షన్ లో నడుస్తోంది. ఆచార్యులుగారు నడవటం వలన.

ఆచార్యులుగారికి స్కూటరు రిబ్బిందిగా ఉంది. ఇంతకు మునుపు ‘రాజ్ దూత్’ ఉండేటప్పుడు హాయిగా ఉండేది. కానీ అది డాసిస్ బ్రేక్ అవటంతో అమ్మేసారు.

“అచారిగారు!.... అదిగో ఆ బిల్డింగ్. అక్కడాపండి” అంటూ కుడిచేతి ప్రక్కనున్న ఎత్తయిన వచ్చ బిల్డింగ్ వైపు చూపించాడు అలీ.

అచారిగారు న్యూట్రీల్ చేసి, సెర్ప్ ఆపేసి, స్కూటర్ ఒక ప్రక్కగా పార్కు చేసారు.

అలీ వెనుకగా అచారిగారు నడుస్తున్నారు.

“లాక్ చేసేసారా?” అడిగాడు అలీ.

“ఓ.... హేండిల్ లాక్ తో బాటు, ఇంజెన్ లాక్ కూడా చేసేసాను!” చెప్పారు ఆచార్యులుగారు.

ఎందుకంటే ఆ ప్రాంతంలో స్కూటరు దొంగతనాలు ఎక్కువ.

అలీ నాలుగు మెట్లెక్కి కాలింగ్ బెల్ నొక్కాడు.

ఆచార్యులుగారి ప్రక్కనున్న ఆల్ఫీయన్ డాగ్ వారి వైపు చూస్తోంది. కానీ ఏం చెయ్యలేదు. కారణం— వారిలో ఎటువంటి ‘సినో పోలియా’ లేకపోవటమే.

‘పోలియా’ అంటే భయం. కుక్కలని చూసి భయపడటాన్ని ‘సినో పోలియా’ అంటారు.

కొంత సేపటికి తలుపులు తెరుచుకున్నాయి.

ఎదురుగా కాలువ కప్పకొని నిలబడింది దామె. ఆమెకి సుమారు ఏడై అయిదేళ్ళుండచ్చు. అలీని చూడటంతో ‘చే నవ్వుచూ’ లోవలి కాహ్యునించిందామె.

మీ పొడుగును పెంచుకోండి !
 ఇంతవరకు పొట్టివారికి గౌరవంలేదు. చూచే వారు చులకనగా చూస్తారు. పొట్టితనం ఏ కారణం వలన వున్నా భయపడ నవసరం లేదు. పొట్టిగానున్న ప్రీలుగాని, పురుషులు గాని, 50 వయసున్నా తన పొట్టితనాన్ని 2 నుండి 10 అం|| వరకు మా మందునువాడి పెంచుకోవచ్చు. వెల రు 80. త. ఖర్చు రు 10. గ్యారంటీ: మా మందు పూర్తి కోర్చు వాడి సంతృప్తి చెందనిచో మీ డబ్బులో త. ఖ. మినహాయించి వాపసు చేయబడును.

Write for V.P.P. in English.
MEHRA CLINIC,
 154, Islamabad, P. O. Khalsa
 College, Amritsar—143 001.

అచార్యులుగారికి ఆమెని వరిచయం చేశాడు అరీ.

ఆమె అచార్యులుగారితో కొంత పేషు 'తిరుప్పావై' గురించి, 'విష్ణు సహస్రనామం' లో ఉండే ప్రతి శ్లోకం యొక్క ప్రత్యేకతను గురించి చర్చించింది.

దుర్ముహూర్తం లేకపోవటం గమనించి, అచార్యులు, అరీని తనొచ్చిన పని వివరించమన్నాడు. అరీ తన పని గురించి వివరంగా చెప్పాడు నవ్వుతూ.

కొన్ని క్షణాల తరువాత ఆమె అంది. అరీ నుద్దేశించి, "మీ గురించీ, మీ కుటుంబం గురించీ నాకు కొన్ని సంవత్సరాలుగా తెలుసు. ఆ కారణంచేత మీ అమ్మాయిని నా కోడలిగా చేసుకోవడానికి నాకు కావీ, భర్తగా అవటానికి మీ అబ్బాయికి కావీ ఎలాంటి అభ్యంతరం లేదు. కావీ...." అంటూ అగిపోతుంది.

అరీ చెప్పమన్నట్టు చూసాడు ఆమె వంక.

"మీకు 'కాత' అని పిలిపించుకునే అదృష్టం ఉండదు." మెషిన్ గన్ నుండి వెలువడే బుల్లెట్లలా వెలువడ్డాయి ఆమె నోటి నుండి మాటలు.

ఆ మాటలకి అచార్యులుగారు కూడా ఆశ్చర్యపోయారు.

"వాట్ దు యూ మీన్?" ఆశ్చర్యం నుండి తేరుకోలేక అడిగాడు అరీ.

"అవును....మీ అబ్బాయికి పిల్లలు పుట్టే అవకాశం లేదు. వాడికి వెటర్నిటీ ఆపరేషన్ చేయించేసాను." చెప్పింది ఆమె.

"ఎందుకు?" అని అడగకుండానే చెప్పసాగింది.

"నే నాకసారి చావుబ్రతుకుల్లో ఉండగా నిష్కర్షగా, నా చేతి బంగారుగాజులు కట్ చేసి అమ్మేసాడు.... అంతే కాదు - మా యింట్లో వీరువలో డబ్బాలు, చిల్లర దొంగ తనాలు ఎన్నో చేసాడు. విజానికి ఈ అస్థంతా వాడిదే. వాడలా చెయ్యవలసిన వనే లేదు!"

"దానికి శిక్షగా పిల్లలు పుట్టకుండా చేసారా?" అడిగాడు అరీ.

అరీ మొహంలో ఆతృత కొట్టవచ్చినట్టు కనబడుతోంది.

"నేను వాడికి శిక్షగా ఏం విరించలేదు. వాడంగీకారం తోటే ఈ పని చేశాను. కాకపోతే చిన్నగా వివరించానంతే. ఎలాగంటే... ఒరే! వీ ర క్తంలో దొంగతనమనే టీవీ ప్రవేశించింది. ఆ 'టీవీ' నీకు మరో ముగ్గురు దొంగల్ని పట్టేస్తుంది. ఆ ముగ్గురికి ముగ్గురేపి దొంగలు పుట్టారటకో. వారికి కొంతమంది... ఇలా కొంతకాలానికి

లోకమంతా దొంగలే అయిపోతారు. ఈ తప్పు నీదికాదులే కావీ...." అని చెప్పబోతున్న ఆమెని అరీ ప్రశ్నించాడు.

"ఈ తప్పు అతనిది కాదా. మరెవరిది?"

"నాది."

ప్రక్కలో బాంబుపడ్డట్టుంది ఆ సమాధానం.

"అవును....ఆ తప్పు నాదే. మావారు చెబుతున్నా వివకుండా పిల్లవాడు పుష్టిగా ఉండాలన్న దృష్టితో ఒకామె పుట్టుపూర్వోత్తరాలు తెలుసుకోకుండా, ఆమెచేత మా అబ్బాయికి పాలిప్పించేదాన్ని" చెప్పిందామె.

"మీ అబ్బాయేం చదువుకున్నాడు. ఈ పని కొప్పుకున్నాడంటే 'వైన్స్'తో చాలా సంబంధం ఉన్నవాడై ఉండాలే" అన్నారు అచార్యులుగారు.

"చదివింది బి.ఎస్.సి. కావీ యండమూరి నవలలు చదువుతుంటాడులేండి!" చెప్పిందామె.

అలోవనలోంచి తేరుకున్నవాడిలా అన్నాడు అరీ—

"మాకేం అభ్యంతరంలేదు.... అంతగా వారికి పిల్లల మీద అభిమానముంటే ఏ అనాథ కరణాలయం నుంచై నా, వారికి నచ్చిన పిల్లాడిని తెచ్చి పెంచుకోవచ్చు."

"ఈవిధంగా అయితే వారికి కావలసినది అమ్మయితే అమ్మయి, అబ్బయితే అబ్బాయిని తెచ్చుకోవచ్చు.... అదే మామూలు అయితే...." నవ్వుతూ చెప్పిందామె.

"ఎందుకై నా మంచిది. అమ్మయి నొకసారి కనుక్కోండి" వెళ్ళిపోతుంటే చెప్పింది.

"ఇంతకీ నీకూ ఆ కథకి సంబంధం ఏంటి?" అడిగాడు భరద్వాజ.

"నేనే ఆమె కుమారుణ్ణి" చెప్పాడు రాకేష్.

"అంటే ఇప్పటి వీ భార్య?"

"ఆమె. 'అరీ'గారు మా మావగారు."

"అయితే మీకు పిల్లలు పుట్టారా?"

"పుడతారు. నే నామెని పైన్స్ ఇన్ స్టిట్యూట్ లో చేర్చిందాను. వారు మంచి 'టీవీ' ఆమెలోకి ఎక్కిస్తారు.ఆ విధంగా మాకు మంచి సంతానం కలగచ్చు....మలా నమస్యకి అంతకంటే మంచి పరిష్కారం కనిపించలేదురా" చెప్పాడు.

భరద్వాజ అతని ముఖంలోకి కళ్ళనీళ్ళతో చూస్తున్నాడు.

ఏ భావంలేని రాకేష్ ముఖం మాత్రం ప్రకాంతంగా ఉంది.

(ఇందులో పాత్రలు, సన్నివేశాలు కేవలం కల్పితం, నివరినీ ఉద్దేశించి రాసినవి కావు.)